

Arrest

nr. 325 946 van 29 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X - X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X, die verklaren van Somalische nationaliteit te zijn, op 30 september 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 augustus 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen verzoekende partij en van advocaat A. HAEGEMAN die *loco* advocaat Mr. B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché F. FARAH, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, eerste verzoeker en tweede verzoeker verklaren respectievelijk te zijn geboren op (...) september 2008, (...) september 2011 en (...) september 2016 en verklaren allen de Somalische nationaliteit te hebben.

1.2. Verzoekster en verzoekers dienen op 20 september 2023 een verzoek om internationale bescherming in, als niet-begeleide minderjarige vreemdelingen.

1.3. Verzoekster en verzoekers worden op 6 mei 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), in het bijzijn van de aan hen toegewezen voogd.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 26 augustus 2024 beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de

subsidaire beschermingsstatus in hoofde van elkeen van de verzoekende partijen. Deze beslissingen, die de bestreden beslissingen uitmaken, luiden als volgt:

Ten aanzien van verzoekster:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde Somalische nationaliteit te hebben, op 30 september 2008 geboren te zijn en tot de Sheikhal clan te behoren. U bent afkomstig uit het dorp Don Burale in het district Qoryoley van de provincie Lower Shabelle. U woonde daar met uw ouders, uw vier zussen en uw acht broers. Uw vader verkocht groenten van het veld en vervoerde water. U ging naar de koranschool.

Eén van de leraren van de koranschool, Mohamed, benaderde u en zei dat hij met u wilde trouwen. U wilde dat niet, maar hij bleef aandringen en vroeg het een paar dagen later opnieuw. Hij zei dat u geen keuze had waarop u instemde en alles aan uw moeder vertelde. Uw moeder zei om de volgende dag toch terug naar de koranschool te gaan omdat je niet zo maar kon spijbelen. Enkele dagen later kwam de vader van Mohamed naar uw vader om te zeggen dat zijn zoon met u wilde trouwen. Uw vader kon niet weigeren en vroeg enkele dagen bedenktijd. Die avond bracht uw moeder u naar uw oom in Qoryoley. Uw oom bracht jullie onder bij zijn burens zodat jullie niet gevonden zouden worden.

Enkele dagen later kwam de vader van Mohamed naar uw huis om u te zoeken. Uw vader zei dat uw moeder u had meegenomen en hij ook niet wist waar jullie waren. Het kwam tot een discussie en uw vader werd in de arm geschoten. Uw oudere broer, A., wilde tussenkomen en werd gedood. Uw vader werd meegenomen door Alshabaab en de buurvrouw ontfermde zich over de andere kinderen. De buurvrouw verwittigde uw moeder en zij stuurde uw oom om de kinderen op te halen. Uw broers I.A.M. (...) en Is. A.M. (...) verbleven bij u en uw moeder en de andere kinderen verbleven bij uw oom. Omdat uw oom vreesde dat Alshabaab jullie zouden vinden, stuurde hij u met uw moeder en uw twee broers naar Kenia. Uw jongste zusje, A., ging ook mee.

U verliet Somalië in augustus 2023 en verbleef enkele weken in Kenia. Daarna reisde u met uw broers Ibrahim en Ismail, zonder uw moeder, naar België. U kwam aan in België op 18 september 2023. Op 20 september 2023 diende u samen met uw twee broers bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming in. In België vond u uw maternale tante Samsam A. Duale (OV. 8.068.450, CGVS 1514388) terug, die sinds 2015 in België verblijft en sinds 15 januari 2016 de vluchtelingenstatus heeft.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u geen documenten neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotieven.

Als motief voor uw aanvraag om internationale bescherming haalt u aan dat een man in de koranschool u twee keer benaderde en zei dat hij met u wilde trouwen en dat u dit niet kon weigeren. Om te beginnen doet de houding van uw moeder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Zo is het niet aannemelijk dat uw moeder, toen u haar inlichtte over de gebeurtenissen, er zo licht over ging en simpelweg stelde dat u naar de koranschool moest blijven gaan omdat het verboden was om niet te komen en je niet zo maar kon spijbelen (CGVS, p. 11). Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw moeder degene is die u uiteindelijk naar uw oom bracht omdat ze niet wilde dat u met die man trouwde (CGVS, p. 11-12). Dat uw moeder u niet meteen probeerde te beschermen tegen dit huwelijk en u terug stuurde naar de man die met u wilde trouwen, is dan ook niet aannemelijk. Zeker aangezien het geweten was in het dorp dat leden van Alshabaab meisjes dwongen met hen te huwen en meisjes als vuilnis behandelden (CGVS, p. 13). Bovendien had dergelijke situatie zich al eerder voorgedaan met een meisje van dezelfde klas in de koranschool, genaamd Halimo, en was zij hierdoor getraumatiseerd (CGVS, p. 14). Het gedrag van uw moeder valt dan ook niet te rijmen met de beweerdelijke angst die jullie voor Alshabaab zouden hebben gehad.

Verder moet worden opgemerkt dat uw verklaringen over de man die met u wilde trouwen beperkt zijn. Zo verklaarde u dat hij enkel moest bijspringen in de koranschool als de leraar er niet was, maar weet u niet of hij nog een andere job heeft (CGVS, p. 11-12). U weet niet hoe oud hij is, waarom hij met u wilde trouwen en niet met iemand anders of wat hij met uw vader had afgesproken over het huwelijk (CGVS, p. 13-14). Dat u niet beter op de hoogte bent over de man die met u wilde trouwen en de omstandigheden van het aanzoek, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover. Er kan verwacht worden dat u hierover meer details kan geven, het is immers de hoofdreden voor uw vertrek uit Somalië.

Voorts verklaarde u dat uw vader beschoten en uw broer gedood werd bij een conflict met de man die met u wilde trouwen omdat hij u niet vond (CGVS, p. 12). Uw vader werd door Alshabaab meegenomen naar de gevangenis (CGVS, p. 7). Gezien uw verklaringen over het gedwongen huwelijk ongeloofwaardig bevonden werden, kan ook aan dit incident niet zo maar geloof gehecht worden. Bovendien is het niet aannemelijk dat deze man uw broer zou doodschieten en uw vader zou verwonden gezien zijn doel was om u te vinden. Door uw vader en broer op deze manier aan te vallen maakte hij nog minder kans om u terug te vinden en met u te kunnen trouwen. Het is ook niet aannemelijk dat deze man zoveel moeite zou doen om u te vinden en met u te trouwen, gezien uit uw verklaringen blijkt dat hij het huwelijk niet serieus nam en dat leden van Alshabaab deze praktijk vaak toepasten op meisjes van uw leeftijd. U kan niet verklaren waarom deze man zoveel moeite deed om u te vinden en met u te trouwen (CGVS, p. 14). Ook deze elementen brengen de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in het gedrang.

Tot slot wordt de geloofwaardigheid van uw relaas definitief onderuit gehaald door het gegeven dat uw oom, nadat al deze problemen zich voordeden en Alshabaab u nog steeds niet gevonden had, er in geslaagd zou zijn om ongemerkt het dorp binnen te komen en uw broers en zussen mee te nemen naar Qoryoley. U stelt namelijk dat niets of niemand het dorp kon verlaten zonder dat Alshabaab hiervan op de hoogte was. U zegt dat uw oom misschien hulp kreeg van iemand, maar dat u dat niet zeker weet (CGVS, p. 15). Het betreft dan ook een blote bewering van uw kant waarmee u niet weet te overtuigen. Bovendien is dat weinig waarschijnlijk aangezien Alshabaab volgens u overal aanwezig was en van alles op de hoogte was (CGVS, p. 15). Het is dan ook redelijk te stellen dat het niet in te beelden is dat uw oom ongezien, met of zonder hulp, elf kinderen kon gaan ophalen en hen ongemerkt naar Qoryoley kon brengen.

Aangezien aan uw problemen met Alshabaab geen geloof wordt gehecht is het ook niet geloofwaardig dat uw vader momenteel in de gevangenis zit.

Uit uw verklaringen blijkt nog dat u geen enkel contact meer heeft met uw ouders en dat u niet zou weten waar ze zich momenteel bevinden (CGVS, p. 7). Het is echter niet aannemelijk dat uw ouders u naar Europa zouden sturen met uw twee jongere broers, zonder enige gegevens uit te wisselen. U wist immers dat u zou reizen en u had de kans om contactgegevens door te geven. Gevraagd waarom u geen contactgegevens meenam, antwoordt u dat u geen bagage had en dat de smokkelaar plots weg was (CGVS, p. 10). Dit antwoord klaart niet uit waarom u geen informatie van uw ouders meekreeg. Bovendien was uw tante reeds lange tijd in Europa. Dat uw ouders geen moeite namen om contact met haar op te nemen toen ze hun jonge kinderen naar hier stuurden is niet aannemelijk. Het is daarenboven evenmin aannemelijk dat uw tante in België zelf niet de mogelijkheid heeft om uw familie in Somalië te contacteren. Deze onaannemelijkheden ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover. U biedt geen zicht op uw contact met uw familie in Somalië, bijgevolg is het niet aannemelijk dat u in uw thuisland geen netwerk zou hebben waarop u kan terugvallen.

Gezien bovenstaande elementen kan besloten worden dat uw verklaringen betreffende uw vluchtmotieven ongeloofwaardig zijn en dat u bijgevolg op basis van deze motieven niet in aanmerking komt voor de

toekenning van de vluchtelingenstatus zoals bepaald in de Conventie van Genève. Evenmin zijn er op basis van deze motieven zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in art.48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

U haalt nog aan dat u last hebt van uw besnijdenis. Uit uw verklaringen hierover kan echter niet worden afgeleid dat u omwille van uw reeds ondergane besnijdenis niet in staat zou zijn om terug te keren naar uw land van herkomst of dat een terugkeer naar uw land van herkomst in uw hoofde ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane besnijdenis. U dient voor de beoordeling van medische elementen de geëigende procedure aan te wenden. Dit is de aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de minister of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS/UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren

zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over

geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/ remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontplofte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Somalië. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

Ten aanzien van eerste en tweede verzoeker wordt de beoordeling van de vluchtelingenstatus in hoofde van verzoekster geciteerd en vervolgens overgaan tot eenzelfde beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus, als in hoofde van verzoekster.

2. Het verzoekschrift

Verzoekster en verzoekers voeren in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 2(c) van het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen, van het Internationaal Verdrag betreffende de Rechten van het Kind (hierna: het Kinderrechtenverdrag), van "de Herschikte Kwalificatierichtlijn", van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het proportionaliteitsbeginsel.

Verzoekers verschaffen vooreerst een theoretische uiteenzetting omtrent de geschonden geachte bepalingen en beginselen.

Vervolgens gaan zij in op hun leeftijd en maturiteit. Zij benadrukken dat de commissaris-generaal onvoldoend rekening heeft gehouden met hun jonge leeftijd en achtergrond.

Zij gaan in op het persoonlijk onderhoud en geven aan dat verzoekster herhaaldelijk om verduidelijking moest vragen en emotioneel werd.

Zij gaan in op de geloofwaardigheidsbeoordeling, waarbij zij ingaan op factoren van de EUAA waarmee rekening moet worden gehouden. Zij citeren uit een rapport van de EUAA. Vervolgens gaan verzoekers in op landeninformatie, waarbij zij stellen dat het relaas van verzoekster steun vindt in de informatie over de wijdverspreide praktijk van gedwongen huwelijken in Somalië en met name in gebieden die door Al-Shabaab worden gecontroleerd.

Verzoekers gaan in op de kwetsbaarheid van verzoekster, omwille van de door haar ondergane genitale verminking.

Verzoekers gaan in op de motieven in de bestreden beslissing, op grond waarvan verzoeksters vluchtrelaas ongelooftwaardig wordt bevonden en trachten deze uit te klaren of te weerleggen. Zij gaan hier uitgebreid in op de context van gedwongen huwelijken en de beschikbare landeninformatie. Verzoekers gaan in op het gebrek aan contact met hun ouders.

In een volgend onderdeel gaan verzoekers in op de subsidiaire beschermingsstatus. Zij wijzen op het risico op (seksueel) geweld tegen vrouwen en hun kwetsbaarheid als kinderen.

3. Aanvullende nota's

Verzoekers hebben op 7 maart 2025, overeenkomstig artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota overgemaakt.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de

toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.4. Inzake verzoekers, als niet-begeleide minderjarige vreemdelingen, dient bij de beoordeling van hun verzoek om internationale bescherming ook rekening te worden gehouden met het principe van het hoger belang van het kind.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is verankerd in het EU-recht via artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), dat luidt als volgt:

“De rechten van het kind:

- 1. Kinderen hebben recht op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn. Zij mogen vrijelijk hun mening uiten. Aan hun mening in hen betreffende aangelegenheden wordt in overeenstemming met hun leeftijd en rijpheid passend belang gehecht.*
- 2. Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging.*
- 3. Ieder kind heeft het recht, regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, tenzij dit tegen zijn belangen indruist.”* (cf. Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, Pb. C. 30 maart 2010, afl. 83, 395).

De toelichtingen bij artikel 24 van het Handvest stellen het volgende: *“Dit artikel is gebaseerd op het Verdrag van New York van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind, dat door alle lidstaten is bekrachtigd, met name op de artikelen 3, 9, 12 en 13 van dat Verdrag. (...)”* (cf. Toelichtingen bij het Handvest van de Grondrechten, Pb. C. 14 december 2007, afl. 303, 17.). Voor een beter begrip van artikel 24 van het Handvest is het derhalve aangewezen om artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag nader te bekijken. Artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag luidt als volgt: *“Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.”*

Het VN Kinderrechtencomité verduidelijkt omtrent artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag het volgende: *“Article 3 (1): the best interests of the child as a primary consideration in all actions concerning children. The article refers to actions undertaken by “public or private social welfare institutions, courts of law, RvV 296 667 - Pagina 21 administrative authorities or legislative bodies”. The principle requires active measures throughout Government, parliament and the judiciary. Every legislative, administrative and judicial body or institution is required to apply the best interests principle by systematically considering how children’s rights and interests are or will be affected by their decisions and actions - by, for example, a proposed or existing law or policy or administrative action or court decision, including those which are not directly concerned with*

children, but indirectly affect children." (cf. UN Committee on the rights of the child, General Comment no. 5 (2003), General measures of implementation of the Convention on the Rights of the Child, 27 november 2003, CRC/GC/2003/5, par. 12). Het VN Kinderrechtencomité voegde hieraan toe dat het beginsel van het belang van het kind een drievoudig concept is (UN Committee on the rights of the child, General Comment no. 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration (artikel 3, para. 1), 29 mei 2013, CRC/C/GC/14, par. 6 en 36-37). Het beginsel houdt niet enkel een materieel recht in voor een kind om zijn belangen (d.i. in wezen het welzijn van het kind) in overweging te zien genomen worden, maar is tevens een interpretatief rechtsbeginsel en een procedureregulering. Wat dit laatste betreft, kan het beginsel van het belang van het kind als een onderzoeksplicht worden opgevat. Bij de beoordeling van het verzoek van een minderjarige verzoeker dient met andere woorden rekening gehouden te worden met diens jonge leeftijd en dient de nodige voorzichtigheid aan de dag gelegd te worden.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is eveneens vervat in artikel 20(5) en overweging 18 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Kwalificatierichtlijn). Artikel 20(5) van de Kwalificatierichtlijn stelt: *"Bij de uitvoering van de bepalingen van dit hoofdstuk die betrekking hebben op minderjarigen, laten de lidstaten zich primair leiden door het belang van het kind."* Overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn luidt als volgt: *"Het „belang van het kind" dient bij de uitvoering van deze richtlijn een van de hoofdoverwegingen van de lidstaten te zijn, overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 1989. Bij de beoordeling van het belang van het kind dienen de lidstaten met name terdege rekening te houden met het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige, in overeenstemming met zijn leeftijd en maturiteit."* Bijgevolg dient het belang van het kind bij de uitvoering van de Kwalificatierichtlijn een van de overwegingen te zijn.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige. Hieruit volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor. De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende - desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen.

Het identificeren, onderzoeken en beoordelen van het hoger belang van het kind worden meegenomen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker.

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant. Het kan zijn dat een minderjarige niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat de minderjarige zou lopen, ongeacht de vrees van de minderjarige. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van de minderjarige - zoals de familiale achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau - het risico op schade vergroten, invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van de minderjarige en het effect van de schade op de minderjarige verergeren (UNHCR, *"Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 22 December 2009"*, § 11-12)

5. De beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1.1. Verzoekers verklaren hun herkomstland te hebben verlaten, nadat verzoekster werd benaderd door de assistent van haar leerkracht in de Koranschool, die een lid van Al-Shabaab is, en die met haar wilde huwen. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissingen, die door verzoekers niet worden betwist.

5.1.2. Inzake gedwongen huwelijken en kindhuwelijken blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat er verschillende standpunten terug te vinden zijn omtrent de prevalentie van gedwongen huwelijken met Al-Shabaab leden. Hoewel wordt aangegeven dat een gedwongen huwelijk met Al-Shabaab leden wel voorkomt, doch dat de meeste huwelijken vrijwillig lijken, wordt dit standpunt tevens genuanceerd. Zo wordt aangegeven dat de “vrijwillige” keuze niet los kan worden gezien van de sterke druk van ouders en de verwachtingen van de clan. Tevens wordt verwezen naar andere bronnen, die stellen dat gedwongen huwelijken in gebieden die door deze groepering wordt gecontroleerd, vaak voorkomen (“*frequent occurred*”). Al-Shabaab zou meisjes tussen 14 jaar en 20 jaar dwingen om te huwen met strijders, waarbij de families doorgaans geen andere keuze hadden dan hiermee instemmen, omdat zij anders gewelddaden kunnen verwachten. Het betrokken lid van Al-Shabaab zal vaak het meisje meermaals benaderen en vervolgens haar vader om haar hand vragen, in lijn met de lokale tradities. Indien de vader of het meisje weigeren, zal het Al-Shabaab lid alsnog zijn gang gaan. In Al-Shabaab gecontroleerde gebieden wordt gedwongen rekrutering gebruikt als een beloning voor bestaande strijders of voor het aantrekken van nieuwe rekruten (zie EAA, “*Somalia: targeted profiles*”, september 2021, p. 32 en 36-37). Er wordt melding gemaakt van het gegeven dat de gedwongen huwelijken niet steeds een lang leven beschoren zijn, waarbij een lokale ngo aangeeft dat een aantal zwangere meisjes of meisjes met jonge kinderen worden achtergelaten door hun echtgenoot, die ofwel naar het front trekt ofwel zijn voormalige vrouw inruilt voor een nieuwe vrouw. Deze achtergelaten meisjes kunnen terugkeren naar hun families, die opnieuw voor hen zullen zorgen (zie Norway, Landinfo, “*Somalia: Al-Shabaab and forced marriages*”, 21 juli 2011). In het kader van een individuele beoordeling van het reëel risico op vervolging vanwege een gedwongen huwelijk stelt de EUAA dat rekening moet worden gehouden met risicoverhogende omstandigheden, zoals onder meer de prevalentie van de praktijk in de regio van herkomst, de leeftijd, de sociaaleconomische status van de familie, de clan en familietradities enzovoort (zie EUAA, “*Country Guidance Somalia*”, augustus 2023, p. 130-131).

5.1.3. Rekening houdend met voorgaande landeninformatie en de context van gedwongen huwelijken, acht de Raad de motieven in de bestreden beslissingen dat verzoekster niet meer op de hoogte is van de man die hem haar wilde trouwen en de omstandigheden van het aanzoek, niet pertinent. Er blijkt uit de beschikbare landeninformatie bijvoorbeeld niet dat Al-Shabaab enkel meisjes of vrouwen zouden selecteren die een bijzondere affiniteit met de groepering hebben. Verder kan verzoekster worden gevolgd, waar zij stelt dat zij bezwaarlijk kan weten waarom haar leraar met haar wilde huwen en niet met iemand anders. Het verwijt dat verzoekster niet veel weet over deze man, gaat volstrekt voorbij aan de context van een gedwongen huwelijk, dat niet voorafgaat aan een gemoedelijk kennismakingsproces. Evenmin acht de Raad het motief overtuigend dat de aanval op verzoeksters vader en broer ongeloofwaardig is omdat het Al-Shabaab lid hierdoor nog minder kans had om verzoekster te vinden. Zoals hierboven aangegeven worden familieleden wel degelijk geconfronteerd met gewelddaden, indien zij weigeren in te stemmen met het huwelijksvoorstel. Dat Al-Shabaab leden het huwelijk niet serieus nemen – de Raad merkt hierbij op dat verzoeksters verklaring dat een meisje in haar school diende te huwen met een Al-Shabaab lid, hij vervolgens van haar scheidde en het meisje zwanger terugkwam naar het dorp (zie NPO, p. 14) steun vindt in de landeninformatie – is onvoldoende draagkrachtig om te oordelen dat het onaannemelijk is dat het Al-Shabaab lid dermate veel moeite zou doen om met verzoekster te huwen. Gevraagd naar de pertinentie van de motieven in de bestreden beslissingen, rekening houdend met de beschikbare landeninformatie en de context van een gedwongen huwelijk, beperkt de commissaris-generaal zich tot de stelling dat de pertinentie volgt uit de beoordeling door de dossierbehandelaar.

5.1.4. Hoewel het motief in de bestreden beslissingen dat verzoeksters moeder haar nog enkele dagen naar de Koranschool liet gaan, in plaats van meteen te trachten verzoekster in veiligheid te brengen, niet elke pertinentie ontbreekt, acht de Raad deze omstandigheid op zich nog niet voldoende. Uit de landeninformatie blijkt dat Al-Shabaab leden doorgaans de lokale tradities volgen – zij het voor de schijn, omdat zij nadien alsnog hun wil doordrijven – en het meisje meermaals benaderen en vervolgens haar vader om haar hand vragen. In die optiek, kan verzoeksters moeder van oordeel zijn geweest dat zij nog enige tijd had om verzoekster in veiligheid te brengen, waarbij het intussen naar de Koranschool gaan vereist was om niet op te vallen. Hetzelfde geldt voor het motief in de bestreden beslissing dat verzoeksters oom er klaarblijkelijk in geslaagd is om onopgemerkt haar dorp binnen te komen en elk kinderen kon ophalen. De Raad merkt op dat dit motief wel degelijk pertinent kan zijn, maar dat de commissaris-generaal onvoldoende gebruik heeft gemaakt van de aanwezigheid van verzoeksters twee jonge broers in België, teneinde de precieze omstandigheden van deze vlucht te achterhalen. Zoals verzoekster zelf aangaf, was zij niet aanwezig bij deze vlucht. Verzoeksters twee jonge broers (de verzoekers in huidig verzoekschrift) waren wel aanwezig bij deze vlucht en konden hier mogelijks meer inzicht in bieden. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud van deze verzoekers, blijkt evenwel niet dat de *protection officer* hieraan afdoende aandacht heeft besteed. De Raad erkent dat de verzoekers nog erg jong zijn, doch er kon minstens worden gepoogd om meer over deze vlucht te achterhalen.

5.1.5. Rekening houdend met de beschikbare landeninformatie en wat voorafgaat, dient de Raad vast te stellen dat de beoordeling van verzoeksters vrees voor een gedwongen huwelijk met een lid van Al-Shabaab niet op voldoende overtuigende en pertinente motieven is gebaseerd. Verzoeksters vrees dient te worden

beoordeeld aan de hand van de beschikbare landeninformatie dienaangaande en er dient rekening te worden gehouden met de parameters van de EUAA, met name de risicoverhogende omstandigheden, zoals onder meer de prevalentie van de praktijk in de regio van herkomst, de leeftijd, de sociaaleconomische status van de familie, de clan en familietradities. De bestreden beslissing getuigt onvoldoende van aan beoordeling in het licht van deze omstandigheden. Ter terechtzitting biedt de commissaris-generaal geen inzichten, die alsnog tot een andere conclusie zouden moeten leiden.

5.1.6. Bovendien gaat verzoekster zowel in haar verzoekschrift, als in haar aanvullende nota, in op de positie van meisjes en vrouwen in Somalië en in het bijzonder in Al-Shabaabgebied. Zij benadrukt dat zij bij een terugkeer na een verblijf in Europa met argwaan en wantrouwen bekeken zal worden.

5.1.7. De Raad wijst erop dat voor de beoordeling van een toekomstige vrees voor vervolging, omwille van de door verzoekster, tijdens haar bijna tweejarig verblijf alhier, genoten vrijheden en rechten, op dienstige wijze kan worden verwezen naar het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 11 juni 2024, in de zaak C-646/21, *K.L. t. Nederland*. In voormeld arrest verschaft het Hof van Justitie immers meer inzicht in de vraag of, naargelang de omstandigheden in het land van herkomst, vrouwen uit dat land, minderjarige vrouwen daaronder begrepen, die als gemeenschappelijk kenmerk hebben dat zij zich tijdens hun verblijf in een lidstaat daadwerkelijk zijn gaan vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen vrouwen en mannen, die met name is verankerd in artikel 2 VEU, kunnen worden geacht te behoren tot „een specifieke sociale groep”, wat een „grond van vervolging” vormt die tot verlening van de vluchtelingenstatus kan leiden.

5.1.8. Het Hof van Justitie benadrukt in zijn overwegingen 36 en 37 dat bij de uitlegging van de bepalingen van de richtlijn 2011/95 niet enkel moet worden gekeken naar het algemene opzet en de doelstelling van deze richtlijn, doch tevens naar *“het Verdrag van Genève en de andere toepasselijke verdragen als bedoeld in artikel 78, lid 1, VWEU. Tot die verdragen behoren onder meer het Verdrag van Istanbul en het CEDAW [arrest van 16 januari 2024, Intervyuirasht organ na DAB pri MS (Vrouwen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld), C-621/21, EU:C:2024:47, punten 37 en 44-47].”* Het Hof van Justitie brengt in herinnering dat, luidens het Verdrag van Istanbul, *“de gelijkheid tussen vrouwen en mannen onder meer het recht [inhoudt] van iedere vrouw in op bescherming tegen alle vormen van gendergerelateerd geweld, alsook het recht om niet te worden gedwongen te trouwen, om zelf te kiezen of zij een geloof wil aanhangen, om eigen politieke opvattingen te hebben en deze te uiten, en om eigen levenskeuzen te maken, met name op het vlak van onderwijs, beroepsloopbaan of activiteiten in de publieke sfeer.”*

5.1.9. Wat in het bijzonder de vervolgingsgrond „behoren tot een bepaalde sociale groep” betreft, brengt het Hof van Justitie in herinnering dat aan twee cumulatieve voorwaarden dient te worden voldaan, met name (1) de personen die tot deze groep zouden kunnen behoren moeten ten minste een van de volgende drie identificatiekenmerken delen:

- een „aangeboren kenmerk”,
- een „gemeenschappelijke achtergrond die niet kan worden gewijzigd” of
- een „kenmerk of geloof dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven”.

(2) de groep moet in het land van oorsprong een „eigen identiteit” hebben, „omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd”

Het Hof van Justitie stelt verder: *“Daarnaast wordt in de tweede alinea van dat artikel 10, lid 1, onder d), onder meer gepreciseerd dat „terdege rekening [dient te worden] gehouden met genderspecten, waaronder genderidentiteit, wanneer moet worden vastgesteld of iemand tot een bepaalde sociale groep behoort of wanneer een kenmerk van een dergelijke groep wordt geïdentificeerd”. Deze bepaling moet worden gelezen in het licht van overweging 30 van richtlijn 2011/95, waarin staat te lezen dat de genderidentiteit kan samenhangen met bepaalde juridische tradities en gewoonten [arrest van 16 januari 2024, Intervyuirasht organ na DAB pri MS (Vrouwen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld), C-621/21, EU:C:2024:47, punt 41].*

5.1.10. Wat betreft de eerste voorwaarde, kan in het arrest als volgt worden gelezen:

“42. Wat betreft de eerste voorwaarde voor de identificatie van een „specifieke sociale groep”, als geformuleerd in artikel 10, lid 1, onder d), eerste alinea, eerste streepje, van richtlijn 2011/95, namelijk dat de leden van de betrokken groep ten minste één van de drie daarin genoemde identificatiekenmerken delen, heeft het Hof reeds geoordeeld dat het feit dat iemand een vrouw is, een aangeboren kenmerk is en dus volstaat opdat aan deze voorwaarde is voldaan [arrest van 16 januari 2024, Intervyuirasht organ na DAB pri MS (Vrouwen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld), C-621/21, EU:C:2024:47, punt 49].

43. Daarnaast kunnen vrouwen ook aan die voorwaarde voldoen doordat zij een bijkomend gemeenschappelijk kenmerk delen, bijvoorbeeld een ander aangeboren kenmerk, een gemeenschappelijke achtergrond die niet gewijzigd kan worden, zoals een bijzondere gezinssituatie, of een kenmerk of geloof dat

voor de identiteit of de morele integriteit dermate fundamenteel is dat van deze vrouwen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven [zie in die zin arrest van 16 januari 2024, Intervyuirasht organ na DAB pri MS (Vrouwen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld), C-621/21, EU:C:2024:47, punt 50].

44. Hierbij veronderstelt het feit dat een vrouw zich daadwerkelijk vereenzelvigt met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen vrouwen en mannen – wat inhoudt dat zij in haar dagelijks leven het voordeel van deze gelijkheid wil genieten – ten eerste, zoals de advocaat-generaal in punt 34 van zijn conclusie opmerkt, dat zij, onder meer op het vlak van onderwijs en beroepsloopbaan, de mate en aard van activiteiten in de publieke sfeer, de mogelijkheid om economisch onafhankelijk te worden door buitenshuis te werken, de beslissing om alleen of in gezinsverband te wonen en de partnerkeuze, vrij haar eigen levenskeuzen kan maken, welke keuzen bepalend zijn voor haar identiteit. Bijgevolg kan het feit dat een vrouwelijke dertdelander zich daadwerkelijk vereenzelvigt met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen vrouwen en mannen worden beschouwd als een „kenmerk of geloof dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkene dermate fundamenteel is dat van de betrokkene niet mag worden geëist dat zij dit opgeeft”. Het maakt in dat verband geen verschil dat deze dertdelander niet meent een groep te vormen met andere vrouwen uit derde landen of met alle vrouwen die zich met deze fundamentele waarde vereenzelvigen.

45. Ten tweede kan de omstandigheid dat jonge vrouwen uit derde landen in een lidstaat van ontvangst hebben verbleven tijdens een levensfase waarin een persoon zijn identiteit vormt, en zij zich tijdens dat verblijf daadwerkelijk zijn gaan vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen vrouwen en mannen, „een gemeenschappelijke achtergrond die niet gewijzigd kan worden”, als bedoeld in artikel 10, lid 1, onder d), eerste alinea, eerste streepje, van richtlijn 2011/95, opleveren.

46. Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat die vrouwen, minderjarige vrouwen daaronder begrepen, voldoen aan de eerste voorwaarde voor de identificatie van een „specifieke sociale groep”, als geformuleerd in artikel 10, lid 1, onder d), eerste streepje, van richtlijn 2011/95”

4.1.2.4. Wat betreft de tweede voorwaarde, kan in het arrest als volgt worden gelezen:

48. Wat betreft de tweede voorwaarde voor de identificatie van een „specifieke sociale groep” waarin artikel 10, lid 1, onder d), eerste alinea, tweede streepje, van deze richtlijn voorziet, die verband houdt met de „eigen identiteit” van de groep in het land van herkomst, moet worden vastgesteld dat vrouwen door de directe omgeving als afwijkend kunnen worden beschouwd en kunnen worden erkend als personen met een eigen identiteit in die omgeving, met name ten gevolge van de sociale, morele of juridische normen die in hun land van herkomst gelden [arrest van 16 januari 2024, Intervyuirasht organ na DAB pri MS (Vrouwen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld), C-621/21, EU:C:2024:47, punt 52].

49. Aan deze tweede voorwaarde wordt ook voldaan door vrouwen die een bijkomend gemeenschappelijk kenmerk delen – zoals het feit dat zij zich daadwerkelijk vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen vrouwen en mannen – wanneer de sociale, morele of juridische normen die in hun land van herkomst gelden tot gevolg hebben dat deze vrouwen wegens dat gemeenschappelijke kenmerk door de directe omgeving als afwijkend worden beschouwd [zie in die zin arrest van 16 januari 2024, Intervyuirasht organ na DAB pri MS (Vrouwen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld), C-621/21, EU:C:2024:47, punt 53].

50. In dit verband moet worden gepreciseerd dat het staat aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaat om te bepalen welke directe omgeving relevant is voor de beoordeling of deze sociale groep bestaat. Deze omgeving kan samenvallen met het gehele derde land van herkomst van de persoon die om internationale bescherming verzoekt, of kan meer beperkt zijn, bijvoorbeeld tot een deel van het grondgebied of van de bevolking van dat derde land [arrest van 16 januari 2024, Intervyuirasht organ na DAB pri MS (Vrouwen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld), C-621/21, EU:C:2024:47, punt 54].

5.1.11. Het Hof van Justitie concludeert in zijn overweging 51 dat: “Hieruit volgt dat vrouwen, minderjarige vrouwen daaronder begrepen, die als gemeenschappelijk kenmerk hebben dat zij zich tijdens hun verblijf in een lidstaat daadwerkelijk zijn gaan vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen vrouwen en mannen, al naargelang de omstandigheden in het land van herkomst kunnen worden geacht te behoren tot „een specifieke sociale groep” als bedoeld in artikel 10, lid 1, onder d), van richtlijn 2011/95.”.

5.1.12. Wat betreft de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging, vanwege het behoren tot voormelde sociale groep, stelt het Hof van Justitie, onder meer dat rekening moet worden gehouden met het feit dat “een daad van vervolging in de zin van artikel 1, onder A, van het Verdrag van Genève onder meer de vorm kan aannemen van een daad „van genderspecifieke aard”, zoals in artikel 9, lid 2, onder f), van die richtlijn is gepreciseerd. Zo bepaalt artikel 60, lid 1, van het Verdrag van Istanbul dat gendergerelateerd geweld tegen vrouwen – dat volgens artikel 3 van dit verdrag als een schending van de mensenrechten en een vorm van discriminatie van vrouwen dient te worden beschouwd – moet worden erkend als een vorm van

vervolgving in de zin van artikel 1, onder A, punt 2, van het Verdrag van Genève. Voorts verlangt dat artikel 60, lid 2, van het Verdrag van Istanbul dat de partijen waarborgen dat elk van de gronden van vervolgving uit het Verdrag van Genève – dus ook de vervolgingsgrond „behoren tot een bepaalde sociale groep” – op gendersensitieve wijze wordt uitgelegd. (zie overwegingen 54-55) en “Zoals blijkt uit punt 36, onder x), van de UNHCR-richtsnoeren inzake internationale bescherming nr. 1, die zien op de gendergerelateerde vervolgving in het kader van artikel 1, onder A, punt 2, van het Verdrag van Genève, moeten de bevoegde nationale autoriteiten te dien einde informatie verzamelen over het land van herkomst die relevant is voor de behandeling van verzoeken die zijn ingediend door vrouwen, zoals hun rechtspositie, hun politieke, economische en sociale rechten, de culturele en sociale gewoonten van het land en de gevolgen van niet-naleving van die gewoonten, de frequentie van de schadelijke traditionele praktijken, het voorkomen en de vormen van het gerapporteerde geweld tegen vrouwen, de bescherming die zij genieten, de straffen die de daders van dergelijk geweld worden opgelegd en de risico's die een vrouw loopt als zij terugkeert naar haar land van herkomst nadat zij een dergelijk verzoek heeft ingediend [arrest van 16 januari 2024, Intervyuirasht organ na DAB pri MS (Vrouwen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld), C-621/21, EU:C:2024:47, punt 61]” (zie overweging 61).

5.1.13. De Raad merkt op dat verzoekster bij het verlaten van Somalië in augustus 2023 en bij het indienen van haar verzoek om internationale bescherming op 20 september 2023 ongeveer 15 jaar oud was. Verzoekster is thans nog steeds minderjarig, met name zestien jaar. Verzoekster verblijft sinds september 2023 in België.

5.1.14. Er kan niet worden ontkend dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud geen gewag heeft gemaakt van enige vrees vanwege haar verblijf in het Westen. Evenwel dient te worden vastgesteld dat van een minderjarige verzoekster niet eenzelfde graad van medewerking worden verwacht als van een meerderjarige verzoekster, waarbij er ook rekening moet worden gehouden met het gegeven dat een minderjarige verzoekster minder in staat kan zijn om gedetailleerde verklaringen af te leggen of te begrijpen wat precies van haar wordt verwacht. De Raad treedt verzoekster bij in haar betoog dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat zij herhaaldelijk om verduidelijking moest vragen en dat zij, met uitzondering van haar vrij relaas waar zij haar vluchtmotieven wel uitgebreid uiteenzette, telkens vrij kort antwoordde op specifieke vragen van de *protection officer*. Er kan alleszins niet worden vastgesteld dat verzoekster uitzonderlijk mondig is, dat van haar – ondanks haar jonge leeftijd – zou kunnen worden verwacht om op eigen initiatief bijkomende verklaringen af te leggen. De Raad merkt op dat de *protection officer* doorheen het persoonlijk onderhoud geen enkele vraag heeft gesteld over verzoeksters verblijf hier in België en op de eventuele impact dat dit zou kunnen hebben op een terugkeer naar haar regio van herkomst. Ter terechtzitting werd verzoekster gevraagd naar haar verblijf in België en de activiteiten die zij alhier ontplooit. Ook hier moet de Raad vaststellen dat verzoekster ter terechtzitting gedrag vertoonde, dat eerder wijst op een enigszins kinderlijke houding en terughoudendheid. Verzoekster leek niet bijster op haar gemak, gniffelde regelmatig om onbekende redenen en gaf niet steeds logische antwoorden op gestelde vragen. Verzoekster gaf wel aan dat zij hier bepaalde dingen heeft geleerd, dat zij het hier gewoon is en dat mensen hier niet voor allerlei handelingen worden gestraft en vrij kunnen leven. Verder door gevraagd, begint verzoekster evenwel onsamenhangend over het weer te praten. Verzoeksters voogd werpt op dat verzoekster reeds enige tijd naar school gaat, in het bijzonder onderwijs. Verder geeft hij aan dat er recent een IQ-test werd afgenomen door het CLB, waarbij verzoekster zeer laag scoorde. Hoewel dergelijke resultaten met de nodige omzichtigheid dienen te worden benaderd, kan dit evenwel mogelijks een verklaring zijn voor verzoeksters gedrag ter terechtzitting. Bij de aanvullende nota ligt tevens een psychologisch attest voor van een psychotherapeut van Minor Ndako, waarbij wordt aangegeven dat verzoekster regelmatig blokkeert, wat zich onder meer uit door niet meer te kunnen spreken en felle huilbuien.

5.1.15. De Raad stelt aldus vast dat er zich *in casu* tevens meer onderzoek opdringt naar de vraag of verzoekster zich doorheen haar verblijf in België daadwerkelijk is gaan vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen vrouwen en mannen, wat inhoudt dat zij in haar dagelijks leven het voordeel van deze gelijkheid wil genieten. De Raad herhaalt dat er tijdens het persoonlijk onderhoud geen aandacht werd besteed aan de wijze waarop verzoekster haar leven in België invult en al helemaal niet naar de eventuele gevolgen hiervan bij een terugkeer. De Raad acht het aangewezen verzoekster meer diepgaand te horen over deze omstandigheden, teneinde te kunnen beoordelen of zij behoort tot de specifieke sociale groep van “vrouwen, minderjarige vrouwen daaronder begrepen, die als gemeenschappelijk kenmerk hebben dat zij zich tijdens hun verblijf in een lidstaat daadwerkelijk zijn gaan vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen vrouwen en mannen”

5.1.16. Teneinde te kunnen beoordelen of “vrouwen, minderjarige vrouwen daaronder begrepen, die als gemeenschappelijk kenmerk hebben dat zij zich tijdens hun verblijf in een lidstaat daadwerkelijk zijn gaan vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen vrouwen en mannen” door hun directe omgeving als afwijkend worden beschouwd, is het vereist de sociale, morele en juridische normen van de Somalische maatschappij in kaart te brengen, met inbegrip van de positie van vrouwen in deze maatschappij. Het staat hierbij aan de bevoegde autoriteiten om te bepalen welke directe omgeving relevant is voor de

beoordeling De Raad stelt alleszins vast dat uit de landeninformatie, zoals deze zich in het rechtsplegingsdossier bevindt en ook door verzoekster in haar verzoekschrift en aanvullende nota bijgebracht, blijkt dat Somalië één van de meest genderongelijke landen ter wereld is. Vrouwen worden over het algemeen achtergesteld in de patriarchale sociale maatschappij van Somalië. Genderongelijkheid in onderwijs, de sociale verplichting om onbetaald zorgwerk op te nemen, het verhoogde risico om slachtoffer te worden van gender gebaseerd en huiselijk geweld en de uitsluiting van het (politieke) beslissingsniveau dragen bij tot hun veralgemeende en verhoogde kwetsbaarheid (zie EUAA, “*Somalia: Key socio-economic indicators*”, september 2021, p. 51- 52). Vrouwen moeten het hoofd bieden aan talrijke uitdagingen, zoals kindhuwelijken, VGV, huiselijk geweld, seksueel en gender gebaseerd geweld en mensensmokkel (zie EUAA “*Somalia: Targeted profiles*”, september 2021). Hoewel er bepaalde wetten rechten toekennen aan vrouwen, worden zij in de praktijk vaak achtergesteld, omwille van gewoonterecht of de toepassing van de Sharia wetgeving. Vrouwen hebben ook enkel toegang tot het traditionele rechtssysteem middels een mannelijke vertegenwoordiger, omdat zij door de maatschappij niet als verantwoordelijken worden beschouwd (zie EUAA, “*Country of origin information report | Somalia: Actors*”, juli 2021, p. 31). Al-Shabaab draagt verder toe aan de beperking van rechten van vrouwen en hun bewegingsvrijheid (zie EUAA, “*Country of origin information report | Somalia: Actors*”, juli 2021, p. 66).

5.1.17. Rekening houdend met het voorgaande, waaronder het arrest van het Hof van Justitie van 11 juni 2024, in de zaak C-646/21, *K.L. t. Nederland*, de specifiek aan verzoekster toebehorende persoonlijke omstandigheden en de algemene context van Somalië, stelt de Raad vast dat de in de huidige fase van de procedure voorliggende elementen de Raad onvoldoende toelaten om een compleet en correct beeld te krijgen van het geheel van verzoeksters omstandigheden, zodat het ook niet mogelijk is om een beoordeling te maken van het risico bij een terugkeer.

5.2. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoekster niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

5.3. Bijgevolg moet de bestreden beslissing in hoofde van verzoekster worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

5.4. Rekening houdend met het voorgaande, acht de Raad het tevens vereist over te gaan tot de vernietiging van de bestreden beslissingen, genomen ten aanzien van de twee verzoekers. De beoordeling van de vluchtelingenstatus in hun hoofde is immers integraal gebaseerd op de beoordeling van verzoekster, hun zus, waarbij de motivering bestaat uit het louter citeren van de beslissing in hoofde van laatstgenoemde, die – zoals hierboven blijkt – dient te worden vernietigd. Volledigheidshalve wijst de Raad er ook nog op dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud van de twee verzoekers niet blijkt dat de *protection officer* aandacht heeft besteed aan de vraag of zij enige vrees koesteren, losstaand van het relaas van hun zus. Er werd enkel *in fine* van het persoonlijk onderhoud gevraagd of zij nog iets wilden vertellen en bij de jongste verzoeker werd nog gevraagd of er nog iets anders is gebeurd waardoor zij moesten vertrekken (zie NPO jongste verzoeker, p. 6 en 9 en NPO verzoeker, p. 11). Rekening houdend met hun zeer jonge leeftijd, acht de Raad dergelijke summiere en veralgemeende vraagstelling onvoldoende om hen toe te laten te begrijpen wat er precies aan hen werd gevraagd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 26 augustus 2024 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaken worden teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend vijftientig door:

N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES